

Recensent: Yvonne Vinke

Patricia Knook-de Geus: "In de macht van de slang – Mijn gevecht met anorexia nervosa" Uitgeverij Boekscout, november 2015. ISBN 978-94-022-2153-4 (Anorexia nervosa/ Eetproblemen/ Erkenning/ Veerkracht/ ED). Zie ook www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

In dit boek van 45 pagina's probeert Patricia Knook-de Geus middels (foto's van) schilderijen en beschrijvingen hiervan, haar gevoel en verhaal over haar strijd met anorexia over te brengen.

"Tijdens haar strijd met de ziekte anorexia heeft Patricia Knook-de Geus haar gevoelens en gedachten weergegeven op het doek, zo maakte ze diverse schilderijen met hetzelfde thema. Haar doeken zijn geschilderd vanuit een wereld: haar wereld! Omdat het begrijpen van deze eetstoornis voor buitenstaanders lastig is, wilde ze het op een andere manier vertellen. In haar wereld, op haar doeken, worden alle items weergegeven die de ziekte tot uitdrukking brengen en alle facetten zijn met elkaar in verbinding. Op deze manier neemt Patricia je mee naar de diepere gevoelens en moeilijkheden in de strijd tegen haar anorexia nervosa-periode." Samenvatting www.boekscout.nl

Over de schrijver:

"Een eetstoornis zoals anorexia nervosa krijgen is lastig. Ik kreeg dit niet zomaar, ik heb er veel voor over moeten hebben om zoveel af te vallen. Toen ik doorhad dat ik niet terug kon, was ik ziek. Dat is het verraderlijke van deze ziekte. De oorzaak is ingewikkeld, dat is voor iedereen anders. Maar ik kan je garanderen dat de oorzaak niet gevonden kan worden in alleen de hoge eisen voor het uiterlijk. Het heeft te maken met controle, angst, zelfbeeld, emoties... Al deze aspecten heb ik vastgelegd op mijn doeken." – www.boekscout.nl

Korte beschrijving:

In dit boek beschrijft Patricia, door middel van (foto's van) schilderijen, hoe haar strijd tegen anorexia is verlopen. Na een pagina met een (foto van) een schilderij volgt een pagina met wat dit schilderij persoonlijk betekende voor Patricia en een meer algemene beschrijving van hoe zo'n periode van de anorexia kan worden ervaren.

Wat viel op:

Waar veel boeken hoofdzakelijk uit tekst bestaan, bestaat dit boek voor de helft uit (foto's van) schilderijen die Patricia heeft gemaakt in de periode dat ze anorexia nervosa had. In de andere helft beschrijft ze wat de schilderijen betekenden voor haar en geeft ze een meer algemene beschrijving. De reden dat ze dit heeft gedaan is doordat ze hoopte zo beter haar gevoel en verhaal over te kunnen brengen.

Daarnaast, zoals Patricia zelf al aangeeft, beschrijft ze niet wat maakt dat ze de stoornis heeft gekregen. De reden dat ze dit bewust heeft gelaten is dat ze vindt dat de uitdaging hem vooral zit in de ziekte bij jezelf te kunnen zien en herkennen.

Citaten:

Blz. 7: "Elk moment waarop ik het moeilijk had en niet begreep waarom ik mij zo rot voelde, ben ik gaan schilderen en heb ik dat vastgelegd op het doek. De anorexia heb

ik getekend als de 'slang'. Een slang is verraderlijk en vals en brengt je meestal niets goeds, precies zoals deze stoornis zich gedraagt.

Ik heb er bewust voor gekozen de oorzaak, waarom ik anorexia heb gekregen, niet te beschrijven. Het gaat namelijk niet om mijn individuele verhaal; iedereen heeft voor zichzelf oorzaken waardoor anorexia zich openbaart. De uitdaging is om de ziekte bij jezelf te kunnen zien en te herkennen, met behulp van mijn schilderijen probeer ik mijn gevoel en het verhaal over te brengen.

Tijdens het zien van mijn schilderijen kun je soms vertwijfeld zijn en misschien niet alles begrijpen. Mijn schilderijen zijn met vrolijke kleuren geschilderd, daar heb ik bewust voor gekozen omdat de stoornis mij ook steeds op het verkeerde been zette.”

Blz. 19: “Overal zijn handen. Er zijn handen die mij willen helpen maar soms ook niet. Maar één iemand kan mij aanraken aan de achterkant van mijn rug, daar waar ook mijn hart zit. Ik voel me eenzaam, ik zit ineengedoken en ik zoek naar rust. Ik teken een groene ondergrond, groen staat voor kracht en houvast. Dat is wat ik nodig heb op dit moment.”

Blz. 35: “Het is belangrijk de dingen te zien die er wel voor je zijn, die je wel kunt omarmen om de negatieve kant van de eetstoornis minder kans te geven. De anorexia is gebaat bij eenzaamheid, afzondering, want dan krijgt hij meer kans je ziek te maken. Het tegengestelde ga ik doen, ik ga me openstellen voor mensen om mij heen. Maar als ik mezelf echt laat zien aan anderen, vinden zij mij dan wel de moeite waard? Ben ik dan nog steeds de person die zij ooit leuk vonden?”